

Solen er gået ned, da de går side om side på Jupitervej. Der lugter af mad fra vejens køkkener, men de fleste steder er børnene ude i haverne igen, aftensmaden er forbi. Nielsen hilser på sin nabo, Sjøstrøm. Sjøstrøm er i forhaven ved at samle det motor-løse stel til sin Nimbus så han kan køre det ind i skuret igen. Hver af krigens somre har han skilt det ad og smurt og tilset det, så det kan være klar til at få motoren monteret og køre, lige den dag freden kommer. Sjøstrøm har endda en stor trømler bagest i skuret, som er fyldt med benzin fra 1939. Det er ikke så lidt brandfarligt, tænker Nielsen; nogen af vejens ældre børn eksperimenterer med at ryge, Nielsen har advaret Lene og Jesper om, at de i hvert fald ikke skal begynde at ryge i Sjøstrøms skur.

Der er fire rum i den kælder, som der er fire rum i hans egen. Foruden beskyttelsesrummet er der fyrkælder, vask- og strygekælder og frugtkælder. I frugtkælderen er der ingen frugt, ser Nielsen da han lister døren op. Men der er glas med syltetøj og henkogte grøntsager på hylderne. På gulvet er der æg i vandglas. I et hjørne af frugtkælderen står en Nimbus motorblok. Den er stillet på aviser, som skal suge spildolien fra den op.

– Nielsen, siger Sjøstrøm, – der er noget jeg føler trang til at sige.

Han har fortrudt, tænker Nielsen. Han vil af med mig med det samme. Men det er ikke det.

– Nu har vi været naboer i – kan det passe femten år? Jeg synes jeg må sige, at vi har haft et godt naboskab.

– Bortset fra katten, siger Nielsen lavt.

– Bortset fra den –

Sjøstrøm vil ikke afbrydes.

– Et godt naboskab. Vi har passet det fælles hegn i bedste forståelse. Vi har hilst på hinanden, når vi mødtes på vejen. Min kone og jeg har haft stor fornøjelse af Deres søde børn – især har det været en fornøjelse med Jespers små besøg. Han er jo lige så bidt af den Nimbus som jeg. Vi har kort sagt været gode naboer –